

Tak nějak se může startovat v rovníkové Brazílii. Za pomoci místních obyvatel, kteří vždy ochotně pomůžou, se vzlet určitě povede dokonale.

Let nad krásným územím, francouzskou Savojsko. Ve vzduchu stačí hledat stoupavé proudy a můžete letět, jak dlouho chcete. Zní to velmi jednoduše...

„Jako když se pouští drak. Naložili jsme ho do letadla a letěli do Kazachstánu vyzkoušet padák ve stepích. Po dvou dnech jsme zjistili, že tady o rekordy nepůjde. I kdyby se povedly, nikdo by se o nich nedozvěděl. Neexistovala tam totiž absolutně žádná infrastruktura, jenom dvě cesty, podél kterých člověk musel letět, pokud se chtěl vrátit do civilizace.“

Tohle nám trochu zkazilo plány, ale lítání nad stepí bylo zajímavé i z jiného hlediska: člověk vidí opravdový postkomunistický režim. Mně se třeba jednou podařilo letět nad nějakým skladištěm tanků, napočítal jsem jich tam na čtyři stovky. Z výšky jsem si to samozřejmě vyfotil. Když pak pro mě místní známi přijeli a já jim tuhle fotku ukáza, zezelenali hrůzou. Za to bych pry klidně mohl dostat pár let natvrdo.

Až tam si člověk uvědomí, jak může být rád za to, kde žije. Letíš a vidíš zbídačené betonové městečko a nekonečnou step. Jinak nic. V kazašských stepích se navíc za studené války prováděly pokusné jaderné výbuchy, kamarád za letu zdálky něco jako velký kráter zahlédl.“

Ojedinelá a destrukční větrná anomálie (část 2.)

Řidič auta, které nás na navijáku za chvíli vytáhne do vzduchu, zaháčkoval za můj popruh tažné lanko, Charlie to zkontroloval a mohlo se letět. Princip startu je stejný jako při letech nad kazašskou stepí.

Auto startuje, lanko se odvíjí. Čekám na trhnutí. Pak musím vši silou sprintovat tak dlouho, dokud nohou nepromáchnu naprázdno. To už budeme ve vzduchu, to už poletíme.

Během první části letu, dokud se nenabere výška a neodpne tažné lanko, jsem spíš se zatajeným dechem sledoval, jestli není něco špatně. Ještě to nebyl pravý svobodný

SPORTOVNÍ ÚSPĚCHY KARLA VEJCHODSKÉHO

Vítěz Českého poháru paraglidingu celkově (2002, 2003, 2007, 2008)

Vítěz Českého poháru paraglidingu – kategorie Tandem (2006)

Držitel českého a evropského rekordu nejdelším letem na evropském kontinentě v historii (335 km ze dne 28. 7. 2008) (více na www.paragliding-tandem.cz)

let. To přišlo až pak. Charlie odepnul lanko, dosud lehce trhavý let přešel v majestátné plachtění. Tak se cítí orel, napadlo mě v tu chvíli. Byla to první myšlenka, která mi ve vzduchu zněla hlavou. Vystoupali jsme do výšky několika stovek metrů, ze silnice se stala tenká šedá nitka, z Bohdalova papírový model typické české vesničky. Myslím, že jsem v návalu adrenalinu a euforie něco komicky vykřikoval, Charlie je na to naštěstí zvyklý a nepřekvapuje ho to.

Roztáhl jsem ruce, zapomněl na padák nade mnou a Charlieho za sebou. Najednou jsem tu byl jen já a plující mraky. Naprostá volnost a svoboda. Zalykal jsem se větrem.

Letěl jsem.

„Paragliding není adrenalinový sport,“ vzpomněl jsem si na Charlieho slova těsně před startem. „Když ale chce pasažér nějaký adrenalin vyplavit, můžu udělat nějaké wingovery, takové houpačky z jedné strany na druhou. Nebo spirálu. To pak dochází k docela slušnému přetížení kolem 3–4 G.“

Mělo mě napadnout, že mě studenta Charlie ze svých spárů nepustí tak lehce. Nevím, jestli provedl wingover, houpačku nebo spirálu, každopádně jsme určitě porušili několik základních fyzikálních zákonů. Upnul jsem se na jedinou myšlenku: „Charlie ví, co dělá. Není to porucha padáku, ale akrobatický prvek.“ A tohle jsem si opakoval až do chvíle, kdy se přetížení vrátilo ze čtyř G do normálu.

Zvláštní je, že se mi najednou dolů vůbec nechtělo. Přál jsem si, abych takhle letěl ještě hodiny, aby to nikdy neskončilo. Možná proto jsem ten den vzlétl ještě několikrát.

Himálajské létání

Co plánuje Karel Vejchodský dál? „Chtěl bych se podívat do Himalaje. Tam se lítají úplně parádní věci, piloti se pohybují na padácích v šesti sedmi tisících, dělají se velké přelety přes Himalaj. A to mě láká, asi bych se chtěl mrknout právě tam. Na rozdíl od horolezců se my paraglidingoví piloti nemusíme bát špatné aklimatizace ve výškách. Let probíhá tak rychle, že se aklimatizovat nemusíme. Maximálně můžeme mít s sebou v opravdu velkých výškách kyslík, aby se nám nezamotala hlava, ale to je všechno.“

Loni s kamarádem Honzou Krátkým rozjel firmu na tandemové létání, životní záliba ho dnes živi. V současné době poskytuje tandemové lety na Českomoravské vysočině, na jižní Moravě a v severozápadních Čechách.

Bylo by na světě určitě líp, kdyby každý z nás dělal práci, kterou miluje, ke které má talent a která je zároveň jeho koníčkem. Práci, která je jiným lidem prospěšná nebo je dokáže potěšit, rozjasnit jim den. Připomenout jim třeba jeden dětský sen. To by pak ale vůbec neexistovali právníci, exekutoři nebo politici. Zato by ale bylo víc lékařů, vědců, umělců nebo učitelů.